

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 kr.
Külföldre egy évre	8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:

minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyíltér” rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltnék.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓ-HIVATAL:

Kézdi-Vásárhelyt:

Csik-Szeredában:

Székely-Udvarhelyt:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Dr. Kádbéő Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetmények, nyíltterek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadtnak.

A fő-parádémájszter.

Sz. Udvarhely, augusztus 12.

A következő sorokban részre hajlás nélkül kívánunk felszólalni a napokban Budapesten történt zavargások alkalmából. Mivel a dologra az ismeretes tiszta-eszlári bünper szolgáltatott okot, előre kijelentjük, hogy mi sem semíták, sem antisemiták nem vagyunk. Nálunk a Székelyföldön — úgy szólva — nincs is zsidó. Az a kevés, ami van, még nem veszélyes, ha csak idővel, szapora lévén a faj, veszélyessé nem válik. De még eddig békességgel megfértek közöttünk, sajtó, midőn zsidó-ugyrról van szó, elfogulatlanságunk könnyen megmagyarázható. Ennyit jónak látunk előrebocsátani. És most térjünk a dologra.

Hallatlan dolog, hogy ama csöcselék akkorát merjen: nyílt utcán raboljon, boltokat felferjen, békés polgárokat insultáljon!

És még hallatlanabb, hogy ez Pesten történjék, a város kellő közepén, forgalmának majdnem gyújtóján; Pesten, a hol akkora rendőrség, annyi katonaság rontja a levegőt.

Mit szólhatni e rendőrségről, mely az előző napokon sejtethet a tömeg magatartásából, hogy valamit tervez, valamit forral magában és még csak becsületes örködést sem próbált! Mit szólhatni Thaisz Elek fő-parádémester ur kötelességtudásáról, hivatali buzgalmáról, értekléseiről, ha még csak

tíz drabant fölött sem rendelkezik a rendzavarás ellen?!

Hát már annyira vagyunk hazánk fővárosában, hogy mint karavánt a néptelen pusztákon, békés polgárokat rablók támadhatnak meg és nincs ott sem az állami, sem a köztörvényhatósági segítség? Órákig fosztanak, rombolnak Európa egyik nagy városának kellő közepén keresztényt és zsidót egyaránt, s a megtámadott vagyonnak és személynek nincsen hivatott védelmezője!?

Azok ott fenn minek viselik a ezifra gunyát, minek fizetnek, és Thaisz Elek főfő-rendőr, ha a galád tömeg az életet és vagyont majdnem szemük láttán teszi prédára?!

Avagy ha hanyag vala Thaisz Elek ur: elfogadja-e a károsultak abbéli kérelmét, hogy kárukat szavatolja? Bizonyára nem!! Azok ériék be a kiállott veszedelem borzalmával és ijedelmeivel, és kárunkkal hallgassanak!

Bizony szép dolgok ezek; bizony ezifra egy társadalom az ott fenn, s bizony még ezifrább az az állami és városi atyai gondoskodás, a mivel Pesten a publicum tractáltatik!

Azért Thaisz ur parádét fog csinálni külföldi fejedelmek, trónjavesztett imperatork, katonai celebritások és követségi notabilitások pályaudvari fogadtatásánál! Mert rőndnek muszáj lönni! A parádé szép is, jó is, meg aztán sok ember pászolva belepászol a parádé mesterség csinálásába; de Pestnek szégyene és gyalázata esett

Thaisz ur és alantas közegei miatt, hogy mondanák el felőlünk Európa nevezetesebb városain: hisz ott kirabolják az embert a rendőrség orra előtt!

Hát miért ró a polgárra terheket az állam, a város; miért köt ezerszeres békót az egyes lábaira, ha aztán, mikor szüksége beáll, meg se védelmezzé vagyónát, nyugalma s tán életét! Miért tart Pest város hatóságát maga felett és miért tart a magyar állam katonaságot, ha azokat baj és veszedelem esetén miatyánk Istennel sem lehet elkönyörögni?

E kérdéseket joggal fel lehet tétetni a rendőrségnek, Thaisz Elek és Jekelfalusi miniszteri osztálytanácsos, fő-rendőrparancsnok urnak!

Talán belátandják most már, hogy gyarló az a rendőrség még csirkefogók bandája ellen is, a mi kilátszott a Majláth-gyilkosságnál és kilátszott most az utcai rablás, pusztítás eseténél; talán belátják ők is, meg a miniszterelnök ur is, hogy új szervezet, jobb vezetés, több fegyver, több pontosság kell annak a rendőrségnek Budapesten!

Mert példátlan hanyagság az, a mi a jelen esetben észleltetett.

A rendőr nem parádéra való csupán. Annak egyéb tiszte is szokott lenni. A rendőrkapitány pedig nem csak fő-parádémájszter kellene hogy legyen!

Meglátjuk, mit tesznek, mivel orvosolnak a bajokon.

Sajgó.

A nemzetközi határrendező bizottságból.

(A bizottság egy tagjától.)

Csik-Szereda, aug. 8-án.

(Folytatás.)

Bélborban Gál Alajoshoz szállottunk meg, ki molnár ember lévén, a gáton lezuhogó víz addig vonzott magához, hogy mi bizony megfűrdtünk a kis Beszterce vizében. Itt láttam a főispánnak hősi bátorságát, mert úgy mondom, a hogy van: a víz meglehetősen éles volt, s míg én csak félve ütogettem bele magamat, ő teljes nyugodtsággal ereszkedett le. Fürdés után az ebéd készen várt s mindenkép felüdülve, 21 nyerges lóval neki indultunk a távol látszó Nagy-Magyarországnak. Bélbor alsó végénél a Beszterce vize már nem patak, s próbából azt találtam mondani: addig megyünk mellette, míg teljesen elfogy. Bár némi megnezésnek voltam kitéve, úgy is történt, mert Bogos kalauzolás mellett elértük Nagy-Magyaros havas közepe táján a forrását, s az a felett levő hatalmas meredekre kivonulva magunkat, szétnézhetünk a regényes vidéken, ohajtván, hogy nekem ezután minél kevesebb részem legyen ama gyönyört élvezhetni. A veszélyes meredélyen bebotorkálva, elértük Csikmegye határát, a Fekete vizet s azt átgázolva, Maros-Tordamegye földre léptünk. Maros-Tordamegyében 2 percig utazván, a patakon át Beszterce-Naszódmegyébe értünk, minek magyarázata az, hogy Maros-Tordamegye határa a Fekete vizet és Veres borszék patak között beszögek a moldvai határt képező Tomnáti patakra, hol ez és a Fekete vizet egyesülve, utóbbi név alatt tovább foly és képezi az Erdély és Moldva-Oláhország közötti határvonalat Kiskilincses patakig (Kriszticsora).

Beszterce-Naszódmegyének Maros-Tordamegyével a Tomnátiánál ütköző ha-

A „Székelyföld” tárczája.

A távolba.

(Levél.)

„Elküldöm lelkemet forró ölelésre!”
Petőfi.

Édes Rolim!

Két diák-ember ment itt keresztül, kezükben bótál és esernyővel, vállukon egy-egy skót plaiddel. A Székelyföldet fogják beutazni. Itt minálunk a nagy szellő ebédőn találokotam velük. Egyikük szőke, magas fiatal ember, ábrándos kék szemekkel, magasra nyúló homlokkal, a mit a lehalló haj szőke fürtjei még fehérebbnek mutatnak; a másik törpe kis barna ifju, dévaj mosolylyal ajkai körül, csintalan, izgő-mozgó szemekkel: maga a valódi jó kedv, könnyelműség.

És el sem valának fáradva. Pedig az út Szovátról ide nyeregben is megtart nyoloz órát. És ők gyalog jöttek, Korondon benézve Jakabházy Zsigó fürdőjére, a hol belekóstoltak a friss ivóba. Onnan a Szejkéig már valóban kellemes az út.

Balról a meredek, kopasz hegység, jobbról a másik, a melyen már találni apró,

lelegelt csonka bokrokat s a melynek oldalába van belefáragva a serpentináserű utvonal. Mindvégig lankásan kapaszkodik felfelé az utas egész Pálfalvái, s ezt az utat kellemessé teszi a Hargitáról öröklőn öröklő fujdogáló hűs szél; akkor lejtőre lépünk, a mi bizvást idehoz minden kitérés nélkül, Farkaslakán felül kellemes kis erdő között üdítvén fel a verejtékes homlokot.

Együtt mentünk fürödni velük.

Vizünket nagyon hidegnek találta a szőke ifju, a mi eszmecserére adott okot:

— Talán Borszék- és a Vinuluiban találni még oly hideg fürdőt.

— A Szejke napfényes időn 9 fokot produkál, gyakran azonban 8 és fél fokra is száll. Járt ön a Vinuluiban? mikor?

— Tavaly, uralm.

Persze, nem hagytam félbe e nyomot, s így jöttem tudomására ezeknek:

Tavaly járt ott egy pár napi időzésre. Nem nagy publikum van ott, de te, édes, ott valál és egy ifju ember, a ki neked állandó kísérőd vala. Neved nem említé, de igen szülővárosodat, a honnan lány csak te valál. Könnyű volt a leírásból rád ismer-nem, szívem, s ha egyéb nem, lelkem dobbanása biztossá tett, hogy nem csalatkozom.

Aztán elmentek.

* * *

Ez ama hír, mi bántólag érintett.

Kettő van, mit szemre hányhatnék neked.

Hogy bizalmatlanul elhallgatád ez udvarlást, pedig kérdeztelek a felől is; hogy titkolózván, mégis kihallgatád gyónásomat, melylyel multamat s jelenemet lepel nélkül eléd tártam.

Vagy az elsőre valál kötelessé, vagy ezen utóbbihoz nem vala jogod!

Gondolom, érthető, hogy nem az udvarlás ténye bánt, mert hisz virágot sok pillangó, asszonyt sok férfi megostromol, de: hogy okod van annak elleplezésére; gondolom, értheted, hogy nem az fájna, hogy másnak is meghallgatod szavát, mert hiszen asszonynak olyan a szíve, de: hogy ugyanakkor engem is hitegetsz! . . .

* * *

A Karli gyerek! . . .

Milyen a sors! Az atyja, a beamtervilágban még, valami olyan adótárnok-féle volt. Ott laktak minálunk. Az anyja egyike a leg-szajásabb fehérnépeknek, kiket valaha is-

mertem. Szerették, becézték és elrontották ezt az egyetlen gyereket. Rossz fia volt. Az atyjától pénzt esent el, idegentől, a mihez férhetett; vásott, verekedő, szófogatlan és mindenekfelett nagy hajlamu a komédiáskodásra.

Egyszer csak megszökött. Elzúllott a Karli.

És, ime, most, midőn a vacsoránál ülünk, hallgatva a dudorászó szelet, egyik üritgetve a fenéken maradt bort, másik szivart csavarva, ez ásitozva, amaz szundikálva: benyílik az ajtó, hogy a becsapódó szélrohamtól fellobban a lámpák lángja, és belép hozzánk a — Karli gyerek.

Spanyol álszakáll ragasztva az orra alá, lábán vásott fehér nadrág, a minek szárai egy-egy lovagló sárga kamasliba rejtegetik viseltes voltukat; vállán egy félbe-szerbe való kabát-féle, kezében tengerész-kalapból kifaragott schokke-sipka, nyakán piros szalag, nyakkendője bogra csimbógozva.

És még a hangja is ugyanaz, mi korán, ezelőtt tizenhat esztendővel, a mikor együtt bujtuk a mezőket, erdők cserjéit.

Én megismertem. Ő talán nem.

Hogy ő spanyol bűvész, pénzt, tánczoltat, csepűt eszik, tüzet okádik, kést

tárán egy szerény szerkezetű esendőrlaktanya áll, hova a karaván megérkezvén, batyuját lerakta. E laktanyával szemben a Tomnatika tulsó partján áll Dragojásza moldvai kis falu. Czél nál voltunk tehát, s minthogy a nemzetközi bizottság oda még nem érkezett meg, legtanácsosabbnak tartottuk a három órai folytonos lovaglás fáradalmait hideg sülttel és borvizes borral enyhíteni. A ki ez utóbbi mixtum compositumot nem ismeri, próbáljon nemzetközi bizottsági tag lenni s tudom, én Istenem, jól fog rajta.

Egy kis pihenés után Bogossal megnéztük a monosfalvi ott lévő gyönyörű tehéncsordát, onnan pedig elsétáltunk a Feketeviz mellett Maros-Tordamegye határán lévő közeli borvizhez. Felséges folyadék magára is. Ha az a nagy kiterjedésű ingoványos láp mellőle levezettétnék, talán a világ első savanyú vize lenne, ha csak az akkori fáradság nem mondatja ezt velem.

Visszajövet az erdőszélen lesétáltunk a Tomnatika mellé. Innen láttuk, hogy a közelévvő sarkon, Besztercze-Naszódmegye határán, egy hozzánk hasonló karaván ereszkedik be. Oldalt pedig Dragojásza a legközelebbi oláh háznál valami mozgalom van. Észrevettük, hogy a bizottság érkezett meg, és van érkezében. Odamenve, Jonescu képviselő és volt miniszter egy boglya tövében mosolyogva találtuk (örökös mosolyog), Barozzi és Penkovits tábornokokat pedig egy kis szénán hanyatnyulva. A talaj nedves volt ugyan, hanem úgy vettem észre, nem tesz semmit.

Ezalatt átküldöttünk a főispán és szolgabíróért s míg megérkeztek, segítettünk leszállani az elbágyadt Pogány György főispán bizottsági helyettes elnök és Nagy Béla pénzügyigazgatóknak, elismervén e helyütt is, hogy az erőteljes B. Apór Gábor háromszékmegei főjegyző és Fabini ezredes bizottsági tagok, valamint Domides százados segélyünkre ekkor sem szorultak. Jött velünk együtt Láni Gottfrid beszerce-naszódi alispán, jött egy hegyes segédszolgabíró, sok körjegyző és községi képviselő, úgy hogy midőn mind megérkeztek, a 70—80 nyerges és málhás lónak egy hija sem volt.

Megtörténvén a kölcsönös bemutatások, az öreg Pogány, Jonescu és Fabini

nyel, vizet áraszt a szék lábából, poharat énekeltet, hasbeszélő, asztaltanczoltató, spirita, galvanista, egy szóval: ... Boskó, ki tudvalevőleg szintén ebből a nemes náczióból származik vala.

Igen, ez a Karli; ez a sokféle művészet, miknek csirájá, mint almabogyóban a fereg, mind ott lappangott benne; ez a beszédmodor, néhol nagy hadarva, bátran belekezdve, aztán minden ok nélkül elakadva! Ez a Karli gyerek; ugyanazok a széjjel fekvő, fűrésző szemek, ellapult szája, ideges orr és vékony kis kezek.

Hagyták, hogy mulassa magát kedve szerint.

Engem levert a találkozás. Talán jó ember lehetett volna; talán nem züllik el, ha nevelést talál, vagy később egy szerelmet, mi felemelje lelkületét, vagy csak egy jó barátot talán, a ki ne hagyja bitangjába mind a tehetséget, mivel megáldaték.

Mikor megelégtelt a produkciót: körüljárt az asztaltársaságnál.

Hozzám jött, balkezeben a tányérral, fel sem nézve. Hanem mikor a többi pénz közé csendesen egy tallért tettem: felemelte tekintetét; szemén átfutott valami kis halvány villanó sugár, keze megrándult, mintha kezem után akart volna nyulni ... de aztan csak abban hagyta. Meghajolt és megköszönte.

Künn még egyre dudolt a szél, a mikor, egy szivarral fogai között, eltávozott.

... Hát erre vajjon gondole valaki igaz szeretettel?!

Hát az ilyennek milyen élete van? Szerete-e Szeretettetik-e? Kóborló ember-kutyája a társaságának; lelkes jószág az élet sara

átjöttek hozzánk a esendőrtanyára s mint-hogy már szürkülni kezdett, vacsorához fogtunk mi állott az ezen frissen levágott borbély-tokánból s bár tagadhatlanul kissé kozmás volt, Jonescu nem győzte eléggé dicsérni. Az ily minőségű készítményből átküldöttünk a Dragojásza maradtoknak is, s mert köszönték, én azt hiszem, jól esett.

Jonescu ezt megelőzőleg kínálta Apór Gábert puliszkával. Essék egészségére, nekem is kijutott, még pedig amugyabb, bár én nem instáltam belőle. Figyelmeztetem egyébiránt jövőre az illetőket, hogy a ki nemzetközi bizottsági tag akar lenni, előbb tanuljon lemondani ... Mert a dolog úgy történt, hogy a mint Vereskeresztnél reggel felkeltünk, a moldvaiak saját határukon egy szoptatót özet löttek. Én is odamentem bámulni, miközben egy öreg subprefect valami puliszkáfével motyogott. Oda int s látom, hogy a kvalifikálatlan keverékbe ujjával lyukat vág, azt is látom, hogy egy mellette álló penészes bődönből egy darab vaját kimarkol és beleteszi a lyukba, azután egy valamikor tiszta is lehetett rongyot kioldoz s abból magára utazó turó darabokat nyomkod a vaj közé, most az egyesítményt más keverékkel befedve markába veszi s mint édes gyermekét megsimogatja, felém nyújtja és hallom, hogy azt mondja: „poftim domnule“. Képzeltető, mennyire borsózik még most is hátam — br! — de az is képzeltető, hogy mit válaszoltam.

(Folytatása köv.)

A csikmegei közigazgatási bizottságnak 1883. aug. 13-án tartott üléséből.

1. Az alispáni jelentésben megemlített, köztudomású tekerőpataki sajnos tüzeseten egyéb lényeges tárgy hiányában az alábbiak sorolhatók föl:

2. A megyei közegészségügyi állapot a múlt július havában nem volt rosszabb a megelőzőt havi állapotnál, de kedvezőbb sem, mennyiben a ronesoló toroklob és himlő járványok még most sem szűntek meg teljesen. A tájkóros betegek kevesebb számmal fordultak elő. A tusnádalvégi fürdőn július 29-én egy brassói bérkocsis kolera nostras eset fordult elő, mely 24 óra alatt halállal végződött; az óvin-

között, de a mit ellökött magától, s a minek csak a burkát tartogatja!?

* * *

Tehát eltett a virágot?

Valahol egy költeményt olvastam; ime:

„Szegény virágom, jer, letélek innen,
Felső bimbócska, jer, letélek én;
Pirosló színed gyászos bánatommal
Ugyis csak bántó ellentét levén.

Itt hervadásnak van komor tanyája;
Élet, virágzás nem való ide;
Eredj te hozzá, hogy kicsiny kezével
Ő tüzzön fel sötétlő fűrtire.

S míg hervadozsz, oh, mondd el, kis virágom,
Hogy téged hozzá én küldöttelek,
Hadd jelképezze csöndes elmúlásod,
Alkonyatján álló éjtemet!“

* * *

Minő hasonló gondolatok!

Midőn az elmúlásról gondolkozom: csak te s az én édes jó anyám s apám jutnak eszembe.

Meghalni nem busító; de ha rád emlékszem, keserves gondolatnak tetszik a meghalás.

Hogy megsiratnának-e? Én! téged! Téged, ki derűt árasztottál, fényt borítottál életem fölé; ki reményre tanítál, önbizalomra gyújtál! Hogy megsiratnám-e a két szemet, sötétes éjszakáját annak a két ragyogó csillagnak, az édes ajkat, a fekete fűrtöket?!

Talán ... megsiratnának ... Talán ... De tudom, hogy nagyon boldogtalan lennék.

Bertie Állán.

tézkedések azonnal megtétettek s az óta több hasonló eset nem fordult elő.

A ronesoló toroklob július havában Csik-Szeredán, Szt.-Györgyön, Csomortánban, Csik-Szt.-Miklóson, Rákoson, Dánfalvában, Jenőfalván, Szt.-Tamáson és Szent-Domokoson mutatkozott. Megbetegedett összesen 60, ezek közül meggyógyult 20, elhalt 32, ápolás alatt maradt 8 beteg.

A hólyagos himlő csak Győ.-Szent-Miklóson és Ditróban mutatkozott. Megbetegedett 22, ezek közül meggyógyult 17, elhalt 5 és ápolás alatt egy sem maradt.

A csikszeredai kórházban július hóban gyógykezelte összesen 41 beteg, ezek közül meggyógyult 27, maradt 14.

Orvosrendőri bonczolás bejelentetett 8, és pedig 4 vízbeulás, 2 öngyilkosság, egy villámsújtás és 1 agyguttaütés eseténél.

3. Az adóbefizetés eredménye július hó végével a következő volt: Az 1882 ik év végével maradt hátralék 3932 frt 71½ kr. Az 1883. évi előírásnak I., II. és III-ik évnegyedi esedékes része teszen 179,741 frt 73 krt. Ehhez utólag előíratott 2500 frt 80½ kr, összesen 186,175 frt 25 kr. Ebből július hó végéig töröltetett 1764 frt 46 kr. Maradt helyesbített tartozás 184,410 frt 79 kr. Erre f. év július hó végéig fizetett 107,543 frt 8 kr, maradt hátralék 76,864 frt 71 kr. A múlt év ezen időszakában volt a befizetés 111,405 frt 76½ kr, s így a folyó évben 3862 frt 68½ krral kedvezőtlenebb az eredmény, mint a múlt évben.

Hadmentességi díjakban a 1882-ik év végével volt tulfizetés 374 frt 82 kr, 1882-ik évben kirovatott 22,006 frt, maradt befizetendő 21,630 frt 82 kr. Ebből f. évi július hó végéig töröltetett 1169 frt. Maradt helyesbített tartozás 20,462 frt 18 kr. Erre július hó végéig befizetett 18,873 forint 61½ kr. Maradt hátralék 1288 frt 56½ kr.

176—1883. g. e.

Jegyzőkönyv

a csikmegei gazdasági egyesület igazgató választmányának 1883. augusztus 6-án Madár Imre egyesületi alelnök vezetésével tartott üléséről.

(Vége.)

18. Olvassatik az erdélyi gazdasági egyeletnek idej július hó 20-ról 1143. szám alatt kelt megkeresése, melyben felkéri egyesületünket, hogy a II-ik tenyészállatkiállítás alkalmára az erdélyi szarvasmarhajury osztályába egy tagot kijelöljünk. — Igazgató választmányunk társgeylet felhívását köszönettel elfogadván, Deák Ignác igazg. vál. tagot és Nagy Imre egyes. titkár a kolozsvári tenyészállatkiállításra azon utasítással küldi ki, hogy egyikök a kívánt juryosztályban a megbízatáshoz képest részt venni s a kiállításon szerzett tapasztalataikról egyesületünk igazgató választmányához írásbeli jelentéseiket megtenni lesznek kötelesek. Megbizatik egyuttal elnökség, hogy a kiküldetésről társgeylet haladéktalanul értesíteni sziveskedjék.

19. Földművelési miniszter ur önmga. 29,549. számú leirattal az 1882-ik évi moszkvai orosz nemzeti kiállításról szóló jelentés egy példányát megküldi. — Tudomásul vétetik.

20. Olvassatik Siklody István polgári iskolai ipartanítójelöltnek az 1883/4-ik tanévre 100 frt segély iránt egyesületünkhöz intézett kérvénye. — Mitán egyesületünk célján és működési körén kívül esik s különben anyagi ereje sem engedvén, hogy nevezett czélra segélyt adhasson, a kérelmet — sajnálattal — nem teljesitheti.

21. Titkár előterjeszti, hogy egyesületünkhöz közel egy év óta nincs ügyésze s felkéri igazgató választmányt az ügyész megválasztására. — Igazgató választmány egyesületi ügyészszé egyhangulag ifj. Erőss Elek ügyvédet választja meg s megbizza elnökséget, hogy megválasztottal ezt írásban is közölje.

22. Olvassatik földművelési miniszter ur önmának idej július 16-ról 24,662 szám alatt kelt magas leirata, melyben egyesületünk részére a f. évben Győ.-Szt.-Miklóson rendezendő kiállítás költségének fede-

zésére 130 drb tiz francos aranyat, 103 drb ezüst egy frtost és 130 frtot tevő adománynak a csikszeredai adóhivatalnál lett kiutalásáról értesít. — A kiállítás költségeire utalt összegeket hálás köszönettel fogadja igazgató választmányunk s felkéri elnökséget, hogy azt miniszter ur ő nagyméltóságának köszönő feliratban megköszönnvén, a pénzt az adóhivatalnál felvegye. Egyuttal utasittatik titkár, hogy a kiutalt államsegély értelmében a kiállítás programját minél előbb kinyomatván, a kiállítás előkészítésére vonatkozó minden intézkedést sürögösen tegyen meg. Egyuttal megkeresendő a győ.-szenmiklósi gazdakör, hogy a kiállítás rendezésére egy 30 tagból álló kiállítási bizottságot küldjön ki saját kebeléből.

23. Márton Ferencz tagtárs indítványozza, hogy gróf Széchenyi Pál földművelési, Kemény Gábor közlekedési m. kir. miniszterek és Máday Izidor m. kir. miniszteri osztálytanácsos mint egyesületünkhöz tiszteletbeli elnökei és utóbbi, mint tiszlet. tagja, a kiállításra hívassanak meg. — Az indítvány elfogadtatván, elnökség a meghívás iránti intézkedés megtételére felkérteik.

24. Indítványoztatik, hogy jövőre a gabnanemű magvak mellett takarmánymagvak nagyobb mennyiségben kérsenek földművelési miniszter ur nmlgától. — Az indítvány elfogadtatik.

25. Elnök bejelenti, hogy Dr. Bochkor Károly országgyűlési képviselő és egyetemi tanár az általa írt „Magyar államszámviteltan“ című munkájának egy példányát egyesületünk könyvtára számára felajánlotta. — Az ajánlat köszönettel fogadtatván, titkár felhivatik hogy az említett munkát átvevén, a könyvjegyzékbe iktassa.

26. Titkár bejelenti új tagokul: Dr. Bochkor Károly egyetemi tanár és orsz. képviselőt alapító-, Booskor Zsigmond, Csató György, Péter Lajos, Kánya József és Szabó Lajost évdijas-, Csató Aront, Spaller Józsefet és Gál Antalt pártoló tagokul. — Tudomásul vétetvén, titkár felhivatik, hogy illetőket a tagok névjegyzékébe iktassa.

Több tárgy nem levén, elnök a gyűlést bezárja.

A jegyzőkönyv felolvastatván, aláíratik és hitelesítettik.

Kmf.

Madár Imre,
egyes. alelnök.

Nagy Imre,
egyes. titkár.

Utezei zavargások Budapesten.

Az „E.“ egyik tudósítója a vasárnap történt dolgokról a következőket írja:

Ma igazán csöndes éjszakája volt a fővárosnak. Népességének az a része, mely néhány nap óta gyerekes zavargásokban töltötte kedvét, megjuhászodott a rendőrök titlegitől s visszahúzódott szépen piszkos fészkeibe, hogy megvárja a kedvezőbb alkalmat.

A főváros lassankint visszanyeri régi képét; utcáiról eltűnnek a katonák sűrű kordonjai, a szerte bolyongó őrzáratok s a szögleteken megjelennek újra a konstaberek, a kik nem vétenek senkinek a világon, a mig magukban bámulják a holdvilágos, fellötlen égboltozatot. Mindenki örömet szabadulna e kellemetlen ostromállapottól s talán magának a csöcseléknak is terhére van, mert egyenkint sem járhat most jóvelmező mestersége után.

A ki a délutáni órákban végig ment azokon az utcákon, melyeken tegnapi ilyen időtájt szuronyos katonák állottak sorban, szinte megörült, hogy nem találta helyükön a komoly hadfiakat, a kikkel aludni nem lehet. A hatvani utcán, a kerepesi uton szabadon járhatott minden halandó s olyan jól esett mindnyájunknak, hogy a főkapitány különös engedélme nélkül is hazamehetünk békés tűzhelyünkhöz.

De hát nem tartott sokáig az örömmünk, mert hat óra után megint csak oda jutottak tegnapi helyükre a rendíthetlen vitézek. S a kinek a jó isten nem adott ismerőst a rendőrtisztek közül, az megkerülhette újra a főlvárost, hogy haza térhessen a sugárutrá. Pedig ma nyugodt éjszakája volt a fővárosnak. Nem zavarta semmi az utcák csendjét, csak a rendőrpapák dobogása meg az őrzáratok nehéz kopogó léptei. A

csöcselék ritkán mozdult meg, s ha behajgált egy-két lámpát, ablakot, nyilván csak azért tette, hogy ne hiála jöjjenek-menjenek a rendőrök, meg a katonák.

Azok az éhes, rongyos suhanczok nagyon ártatlan ellenségei a főváros békéjének. Nem egyéb, a pusztá unalom szorítja markukba a kődarabot, hogy aztán zokogva, vigyorogva nézzék a kapuk fülkéiből derék rendőreinket, a mint szuronysegezve rohannak el mellettük. Mit is csináljon ez a jámbor, dologtalan nép, a mikor nem telik neki külön mulatságra? Bánja is aztán, ha ártatlan kötekedése annyira felbőszíti a nagyságos főkapitány urat, meg a katonák vitéz parancsnokát, hogy vakon lövet jobbra-balra a főváros utcáin, melyeken jár bizony becületlen, békés ember is elég, a kinek nem kényere az ablaktörés, a lámparongálás.

Ma este ilyen mulatozásban telt öröme annak a veszedelmes csöcseléknek! Csak egy helyen, a pékek hírhejt tanyáján fajtul kárhozatossá ez a mulatság. A bűnnek, a tünyságnak ezt a szennyes fészket csak a minap tisztította meg férgeitől a rendőrség s ma megint meggyűlt vele a baja.

Füüdői levél.

Kovácsna, 1883. aug. 10.

Tek. szerkesztő ur!

Tekintetes világot élünk. A nagyságos meg méltóságos czimekkel tituláltatő füüdővendégek kezdenek párologni, akár mint a kámför a friss levegőn. Távozásuk alkalmával a természet is megrázta bozontos üstökét, mintha kifejezést akart volna adni arról, hogy bizony már elég volt abból az urhatnámságból.

Talan nevétséges az ily mozzanatok megemliteni? [Nézetem szerint nem. Illusztrálás gyanánt csak egy példát hozok fel, s mindjárt méltóságteljes színben fog feltűnni az egész dolog.

Ugyanis nem régeiben csináltak az „arisztokraták“ egy keblü táncmulatságot; de mivel minden füüdői mulatság — legalább minálunk — nyilvános szokott lenni, ezen mulatságon megjelent sok intelligens elem, persze csak tekintetes czimvel, s egyik méltóságos uracs azon megjegyzést tevő, hogy „vegyes a mulatság“. Az nagyon szép, ha egy háromszéki egyszerű nemes ember a magyarországi méltóságsokkal össze nem hasonlítható parányi kis birtokból méltóságos szerepet tud játszani, ámbár az ilyesmi is nevétséges; de egy olyan társaságra, melynek minden tagja tisztes társadalmi állással és műveltséggel bírt, ily kicsinylő megjegyzést tenni, az csak azt bizonyítja, hogy azon uracsnak ép oly hamis az ítélő tehetsége, mint a czime.

No, hanem térjünk a dologra. Folyó hó 4-én a füüdői zene klárinétosa, meg a bögőse egy C-durból eresztett futamnak hárszori repetálása után kijelentette, hogy holnap, azaz 5-én az „Ujvilág“ nagytermében „füüdőbál“ leszén.

Hát bizony nem megvetendő minálunk az ilyesmi, mert a nyári bálokat s a tulajdonképeni füüdőleszámitva, teljességgel nem talál a füüdőközönség ugy szólván semmi időtöltést. De mikor még azt is meghallotta az itteni intelligentia s általában a füüdőközönség, hogy ez már echt „tekintetes“ bál fog lenni, általános érdeklődést keltett minden oldalról. Így — daczára annak, hogy nagyon is rögtönzött volt a bál — várakozáson felül kitűnően sikerült. A tekintetes nők mind egyszerű, de csinos toillettekben jelentek meg. Fél 9 órakor vette kezdetét a mulatság. A páratlan kedélyességgel lefolyt bál reggeli 3 óráig tartott, s igazán bámulni lehet, hogy egy-egy eszme mennyire tudja hangolni a kedélyeket.

A jelen volt kedves hölgyek neveit rögtönözve összeczirantottam, még pedig aprehensio kikerülése szempontjából minden kalkulus nélkül.

Jelen voltak ugyanis: Gödri Ilka, Nagy Anna, Buday Birike és Ida, Buday Róza, Gáza Emma, Ince Zsuzsa, Deák Klára, Simó Vilma, Kovács Laura, Kónya Juliska, Izsák Vilma, Jancsó Károlin, Breitmayer Adél, Dávid Anna, Csutak Nina, N. Jusz-tin; Dobay Jánosné, Gödri Ferenczné, Ince Györgyné, Buday Ferenczné, Deák Károlyné, Deák Albertné, Vass J.-né, Veres Gyuláné, Deák Domokosné urhölgyek.

Valami szellemeskedő tudósító a „Sz. N.“ egyik számában azon csodálkozik, hogy miért tartatnak a nyári bálok az „Ujvilág“ vendéglő helyiségében és miért nem a „Zöldfa“ vendéglőben. Hogy sokáig netörje az esztét rajta „y“: megsugom, hogy egyszerűen csak azért nem csinálták a „Zöld fa“-hoz czimzett vendéglőben az ily nyári bálokat, mert a tulajdonos az ily kisebb-szerű báloknál előforduló csekély bevétellel össze nem egyeztetethető magas árt követelt. Továbbá: mert éppen abban az időben a színpad felállításával volt elfoglalva a terem.

Zaradékol megemlitem, hogy a tekintetes hölgyeink egy csinos májális-féle mulatságot planizáltak; gondolom, hogy jól fog ez is sikerülni. **Ö.**

Levelezés.

Győ. Szentmiklós, 1883. aug. 6.

(Jótekonny czélu előadás és tánczestély.)

Tek. szerkesztő ur!

A „Vörös kereszt egylet“ által a győtekerőpataki tűzkárosultak felsegélyezésére folyó hó 5-én rendezett, színelőadással összekötött tánczestélyről becses lapját követezőkben van szerencsém tudósítani.

A Laurenczi-féle nagy teremben tartott meg az estély; a terem a szó szoros értelmében zsúfolásig megtelt, elannyira, hogy már nem lett volna képes több vendéget befogadni, a mit némileg annak is lehet tulajdonítani, hogy a színelőadás miatt a színpadot fel kellett állítani, a mely a nagy terem egy részét elfoglalta.

A tánczestélyt megelőzőleg Kövér Lajos „Egyik a kettő közül“ című 1 felvonásos vígjátéka adatott elő. A szereplők: Verenyi (Borsos L.), Zoltán (Puskás Lajos), Aladár (Hochschild Lajos) és Betti (Hoppe Lipótné) a legnagyobb szakavatottsággal oldották meg szerepüket, melyet a közönség virágkioszoruk feldobásával és zajos tapsokkal ismert el.

Ezután kezdetét vette a táncz. Nem tudom, miért, miért nem, a régi ősi szokásból kitérve, nem csárdással, hanem keringővel kezdődött. Általános jó kedve volt a közönségnek azért is, mert közel másfél év óta nem mulathattott szabadon a sok járvány miatt s most ez estélyen teljesen kárpótolni akarta magát.

Ilyen nagyszámu fiatalság rég az ideje nem volt együtt egy tánczestélyen is. Muzsika, igaz, nem volt valami jó, mert csak a győ-ditrői II-rendű zenekar kinezta a nótát; de miután jobbat nem lehetett kapni, ez is jó volt a táncz-szomjas fiatal-ságnak. A megjelent hölgyek közül legyen szabad kiemelnem a következőket: Hoppé Lipótné, Kálmán Istvánné, Biális Ákosné, Hochschild Lajosné, Ferenczy Ilka, Lieb Zsófi, Romfeld Eliz, Kedves Erzs, Lázár Eliz, Péter Gizella, Bogdán Kati, Rozsdás Ilon, Roth Lujza, Székely Gizella és Jánosi Vira.

A rendezőknek, kik az estély fényes sikeréért oly buzgón működtek, méltán mondhatunk köszönetet.

A táncz reggeli 4 óráig tartott. A tiszta jövedelem 200 frton felül van.

Az a valaki.

Értesítés.

III. Udvarhelymegye s beléje kebele-zett Udvarhelyváros törvényhatóságai a székely-udvarhelyi államfővárliskolába járó 60 szegénysorsu tanuló számára az 1882 3. iskolai évre is ingyen lakást ajánlanak föl, melyben a tanulók ágylát, asztalt, széket, fűtést és világítást ingyen kapnak; egyéb apróbb közös szükségek költségeit a lakásra fölvezt tanulók közösen viselik. Nevelői felügyeletről a nevezett törvényhatóságok gondoskodnak.

Ezen javadalomért a reáliskola osztályaiba lépő ily szegénysorsu tanulók folyamodhatnak, a kiknek iskolai bizonyítványuk elégséges, erkölcsi magokiviselete pedig jó; folyamodhatnak továbbá az előkésztő osztályba a népiskolából jövő szegénysorsu tanulók is, hogyha az év elején felvételi vizsgálatot kiállanak. A folyamodványok az „udvarhelymegyei és udvarhely-

városi reáliskolai bizottsághoz“ intézendők, mely az isk. igazgatóság ajánlatai alapján eszközli a fölvetéleteket. A folyamodványokhoz okvetetlenül hozzámellékelendő a szülők vagyoni állapotának kimutatása is. Oly folyamodók, a kik netalán jobb vagyoni állapotuknál fogva teljes ingyenességet nem vehetnének igénybe, fölvetetnek ugyan, de csak 5 o. é. frt évi díjért. A folyamodványok f. év augusztus hó végéig a fenntírt bizottsághoz benyújtandók.

A kik a lakásra fölvetetnek, hogy helyöket magkaphassák, szeptember hó elején jelentkezni kötelesek az együttlakásra közvetlenül felügyelő tanárnál, Barabás Domokos urnál, az együttlakás helyiségében.

Megjegyzések. Az együttlakással együttétkezés (ekspó) ismeretes rendszere van kapcsolatban, melyben 10–12 legszegényebb tanuló ingyen nyer részt; ezek a közös költségek fizetése alól is fölmentetnek. Ezért viszont kötelesek lesznek a közös ebédeket behozni, valamint a lakószobákat tisztán tartani, s a szükséges vízzel ellátni.

15 o. é. frt díjért az előkésztő vagy a reáliskolai osztályokba lépő bármely jó magaviseletű tanuló fölvetethetik — kívánat folytán — az együttlakásra, kivétel nélkül ugyanazon jogok és köteleességek mellett, mint a szegénysorsuak. Ezeknek is a fenntírt bizottsághoz kell augusztus hó végéig bejelenteniök kívánságukat.

Dr. Török Albert s. k. alispán, a reáliskolai bizottság elnöke.

Mindenféle.

— **Kolera Csikban.** A budapesti lapokat távirati és más közlemények alakjában belármázta valaki, hogy Csikban a kolera nostras nagy mértékben fellépett s ilyen meg olyan óvó intézkedések fűtetettek továbbterjedésének megakadályozása végett. Az egész hír nem egyéb némely ujdonáság hiányában éhező reporter boldogtalankodásánál. Egy részeg kocsis csakugyan halálra ette és itta magát a tusnádi füüdön és 24 óra alatt meghalt; de ez a rég elmult ujdonáság még nem elég arra, hogy Csikot a kolera fészkeének kitelegrafirozzuk. Az Isten adjon több eszet és komolyságot némely reporternek!

— **Ráth Károly**, az orsz. iparegylet al-elnöke, — mint egy magán tudósításból látjuk — f. hó 28–29-ke körül fogja Kézdi-Vásárhelyt meglátogatni. Az országos nevű iparos érkezésének, érdekel nézünk elébe és előre is köszönjük neki az említett magán levélben városunk iparviszonyai iránt tanusított figyelmét.

— **Báró Beck altábornagy** f. hó 19-én Sósmezőre érkezik, honnan K.-Vásárhelyen át Brassóba utazik.

— **52 asztag elégett.** Szombaton d. u. 2 órakor Hidvég község 82 gazdájának összes gabnatermését megsemmisítette a tűz. A gabnát a szegény gazdák 3597 kalangyából 52 asztagban rakták össze a mezőn, hogy azt Nagy Károly cséplőgéppel kicsépléttessék. A gép keményéből egy szikra a legközelebbi asztag tetejére szállt és azt meggyújtotta. Egyik bátor férfi nyomban felhágott az asztagra s a lángot kioltani igyekezett, ni azonban, mivel a víz későn érkezett, nem sikerülvén, le kellett ugronia. A következő pillanatban egyik a másik után borult lángba, mert a szél óriási erővel dühöngött s a két sorban elhelyezett asztagok alig néhány perc alatt porrá égtek. A gép is elégett, melylyel a kár körül-belől 13.791 frtra tehető.

— **Előpatakról** a következő sorokat vettük: „Elmult annak már 20 éve, hogy Előpatakot járom. Rendesen minden évben tölök 3 hetet s azzal távozom. Ennyi vendéget ily időben többet sohasem találtam itt. Itt van Románia és Palesztina; de a magyar oly ritka, mint a fehér holló; nem is adna ám a vendéglős egy lengyel vagy spanyol zsidót egy tuczt székelyért; nem ám, mert „Geld regiert die Welt“. Itt az új királyság magzatjai boldogul találják magukat. Hogy is ne? Hisz a kezemen levő térkép szerint éppen „Dacia“ közepén vannak. A ki nem hiszi, nézze meg nálam. — Tény az, hogy Előpatak minden tekintetben halad; de tény az is, hogy a drágaság is lépést tart a haladással. A mely szobának az ára csak tavaly 60 kr volt, most 1 frt; a

vendéglőben egy ujjnyi ugorka 15 kr, s egy 3 kros adag kenyér oly kicsiny, hogy Szél uram az asztalról elfújhatja. A sétatérten olvasható egy hirdetemény, mely szerint a Székely Nemzet eladó, ára csupán 6 kr; de meg ne ütődjék senki, nem Attila népe, hanem a — — „Székely Nemzet“ című ollőzmány eladó. — Effendü.“

— **Szentkatolnán** f. hó 19-én a környékbéli tanuló ifjuság jótekonny czélra zártkörű tánczvigalmat rendez, melynek bizottsága a következő: Sinkovics Ottó b. elnök, Bartha Gábor, Elekes Imre, Künle Tivadar, Veres Ferencz b. tagok. Kik meghívót nem kaptak, de arra igényt tartanak, sziveskedjenek a bizottság bármelyik tagját értesíteni.

— **Kricsa Péter gy.-szentmiklósi** könyvkereskedő ur által a következő sorok közlésére kérettünk fel: Tekintetes szerkesztő ur! „Van itten két nővér (ez uttal neveiket elhallgatam), kik arra érzik magukat hivatva, hogy koronként kiszemeljenek maguknak a társadalomból alakokat, kikre gunyos rágalmakat szórva, nevüket bemocskolják és azokat nevétségg tárgyává tegyék. Mindaddig türhető volt ez állapot, valaméddig a dolog országos nyilvánosság az az: a lapok hasábjai közé nem került. Nevezetesen az „Ungvár“ hozott nem régen egy — e két nővér által összeférczelt — paródiát az Arany János „Tetemre hívás“-ára. A paródia holtreszeg fekvésben szerepeltet egy hölgyet, kinek neve s személye itt köztisztletet tárgya. És a szereplő személyek tulajdon keresztneveikkel, melyet viselnek, vannak a paródiában megemlítve. Aztán hozott a „Képes Családi Lapok“ 44. száma egy tollrajzot ezen két nővértől, melyben ismét köztisztletben álló személyek elhunyt férjeik és szülőkkel egyetemben névszerint, aljas rágalmakkal és becsmérlésekkel illetetnek. Az említett szerkesztőségek természetesen akaratlanul voltak közvetítők e két nővérek erköletelen irkafirkák kiadásában, miután tudomásuk nem volt arról, hogy köztisztletben élő személyekről van szó. Ezen hölgyek viselt dolgait a t. közönség megvető figyelmébe ajánlván, a többi hirlapok tkts. szerkesztőit is óvatosságra figyelmeztetem, nehogy felüljenek ezen két „írónő“-nek s maradok alázatos szolgája Kricsa Péter.

— **Grim Gusztáv** könyvkiadótól Budapestén megkaptuk a Toussaint-Langenscheidt-féle francia levelek 3-ikát. E hasznos és gyakorlati vállalatot megalapítójuk mindazoknak, kik a francia nyelvet aránylag könnyű módon akarják elsajátítani. Előfizetési ár a 40 levélből álló teljes műre 10 frt, 20 levélre 5 frt 50 kr., 10 levélre 3 frt; egyes levelek 30 kr-ánál kaphatók minden könyvkereskedésben.

— **12 köböl férőjü szántóföld** a szentkatolnai határon, közel K.-Vásárhelyhez, eladó. Bővebb felvilágosítás a kiadóhivatalban kapható.

— **Egy 2–4 gymn. vagy felsőnépiskola osztályt végzett fiu** Kézdi-Vásárhelyt Szabó Albert könyvnyomdájában tanulóának felvétetik.

Nyilvános számadás

a győtekerőpataki tűzkárosultak részére tett adakozásokról:

1. Győ-kilyénfalvi plebános ft. Benkő Pál: egy öl kemény tűzifa, egy pár uj eszima (a kántornak).

2. A győ-ujfalvi hivek adakozása ft. Molnár János plebános által: pénz 2 frt 20 kr, férfi-ing 8 drb, női-ing 9 drb, lábravaló 5 drb, női ingalj 4 drb, gyermeking 3 drb, gyerekklábravaló egy, törölköző-kendő 4 drb, párnahaj 6 drb, lepedő egy, abrosz egy, általvető egy, zsák 2 drb, fejrúha 4, czérna egy gomolya; kenyér 3 drb, egy kupa paszuly, egy kupa árpakása, kenyérnekvaló 9 véka és 9 kupa.

3. Szépvízi örm. szer. plebános ft. Farao Simon 5 frt, a plebános utitársá 2 frt.

4. Erdélyi róm. kath. püspök nagyméltóságu Lónhárt Ferencz ö Excellentiája 121 frt 70 kr.

5. Győ-ujfalvi hivek, ft. Molnár János plebános által: vegyes-gabona 6 véka és 11 kupa, egy kenyér, 2 kupa borsó, egy kupa árpakása, 7 drb férfi-ing, lábravaló egy, női-ing 3 drb, gyerek ing, 3 1/2 sing vázson, párnahaj egy, ágytakaró egy, piros szőttes-keszkenő egy, törölköző egy, parchet-kurti egy, két vékás zsák, zsacsó egy, egy vékás zsák.

6. Gyó.-ujfalvi hívek, községi bíró Ferenczi István által: 16 véka kenyérnekvaló, 1 1/2 kenyér, egy kupa borsó, férfi-ing 19 drb, női 11 drb, lábravaló 7, párnahaj 9, ingalj kettő, törölköző-kendő 8 drb, két drb takaróruha, egy fehér ággyterítő, egy kékfejű-készkenő, egy kis gyerekköntös, egy gyapjutarisnya, pénz 3 frt 20 kr.

7. Gyó.-Remete község, Csörtán Lajos tanácsos által: 40 litervéka és 10 liter kenyérnekvaló, 2 drb kenyér, egy férfi-ing, pénz 6 frt 31 kr.

8. Révész Adolf az adriai biztosító társulat központi felügyelője 20 frt.

9. Székula Ákos főfelügyelő Kolozsvártt 10 frt.

10. Gyó.-Kilyénfalva község egyesektől: 10 véka kenyérnekvaló, 2 kenyér, férfi-ing 2 drb, egy lábravaló, 3 női ing és egy ingalj, pénz 2 frt 30 kr.

11. Gy.-alfalvi hívek Bege Antal községi tanácsos által: törölköző-kendő 17 drb, lábravaló 9, férfi-ing 16 drb, női 4, ingalj 5, takaróruha 11 drb, zsák 3 drb, párnahaj kettő, 23 véka kenyérnekvaló, pénz 16 frt 54 kr.

12. Gyó.-Ujfalva község egyesek, Ferenczi István bíró által: 11 1/2 véka gabona, férfi-ing 19 drb, lábravaló 8 drb, női ing 9 drb, ingalj 3 drb, törölköző kettő, vászon 2 1/2 sing, fehér lepedő egy, párnahaj 7 drb, zsák egy, férfi-kalap kettő, zacskóba egy kupa fuszujka, pénz 65 kr.

13. Gyó.-Ditró község, Csiki József tanácsos által: község pénztára 50 frt, egyesektől: 16 frt 98 kr, 20 véka gabona, 198 drb ruhanemű, 2 kenyér és 6 zsák.

(Folytatása következik.)

Gyó.-Tekerőpatak, 1883. aug. 7-én.

Ávéd István s. k.,
plebános segélyző bizottsági elnök.

Fürdővendégek névjegyzéke.

Tusnád.

VII. közlemény.

Kovács Albert országgyűlési képviselő, Budapest. Dr. Kovács Bálint főorvos, Kenderes. Honthy Zoltán birtokos, Kenderes. Magyar K. Béla birtokos, Kenderes. Nagy Károly polg. isk. tanár, Fogaras. Forster János papnövendék, Bécs. Ifj. Gidófalvi István ügyvédjelölt, Budapest. Ferenczi Lajos s. szolgabíró, Csik-Szentmárton. Lángosi József birtokos, Brassó. Gebauer N. magányzó, Bukarest. Ifj. Gebauer kereskedő, Bukarest. Eisner magányzó, Brassó. Mad. Lustgarten Bukarest. Nicetas és Elise Jakab hivatalnok, Bukarest. Crisokolcu Paula magányzó, Bukarest. Dicoanu P. Kalafateanu pap, Kalafat. L. J. Lázár bankár, Bukarest. M. Michalescu magányzó, Bukarest. I. Jonescu magányzó, Plojest. P. Lázár Draghicinu pap, Bukarest. Dimicu Badulescu ügyvéd, Braila. Major Gr. Propopescu magányzó, Bukarest. Mózes Mihály birtokos, Héviz. Fülöp Jánosné rézművesné, S.-Szentgyörgy. Sultana Anastasiu kereskedő, Krajova. Kósa Mózes kereskedő, Kézdi-Vásárhely. Özv. Lubinszki Györgyné, Nagy-Szeben. Kopony Márton gyáros, Brassó. Özv. Kabos Károlyné, Udvarhely. Apostolescu Juon magányzó, Remnik. M. Saly Bonner kereskedő, Bukarest. S. L. Korica kereskedő, Bukarest. Feun Ferencz magányzó, Bukarest. Nicoliana Elena, Brailla. Hirshorn Rebeka, Brailla. Lázár Lászlóné birtokosné, N.-Káson. Rubinstein Izidor kereskedő, Galacz. Reich Ágoston ügyvéd, Brassó. Tartler Márton magányzó, Brassó. Bártfai Szabó Gáborné birtokos, Debreczen. Bogdán Flórián kereskedő, S.-Szentgyörgy. Gróf Pálffy cs. kir. alezredes, Szombatfalva. Gróf Kálnoky Imre földbirtokos, Köröspatak. Gróf Kálnoky Félix nyug. őrnagy, Bécs. Báró Szentkereszt Béla képviselő, Árkos. Cilli Steinhart növ. tulajdonos, Brassó. Naumescu Nicolaj tanár Bukarest. H. Hatkó magányzó, Bukarest. George Stefanescu tanár, Bukarest. Elena Juon magányzó, Bukarest. Dimitri Popovics kereskedő, Bukarest. Em. Niculan birtokos, Pitest. M. Em. Nicola birtokos, Pitest. Helena Dimitrescu birtokos, Bukarest. M. Dimitrescu birtokos, Bukarest. C. Stratulat birtokos, Bukarest. Sam. Baruch gyáros, M.-Vásárhely. Bab. Baruch gyáros, M.-Vásárhely. Const. Em. Ilonmu bíró, Bukarest. Jan Stratulat bíró Bukarest. Összesen 1134.

Szerkesztői izenetek.

S. I. Borszék. Közlünk belőlük.

F. J. Szereda. A ciklik jöni fog, csak egy kis türelmet kérünk, mert most sok a közlendő. Bibáratom. Ugyan ne izéljen, hanem igyék egy pohár hideg vizet s azonnal öröme fordul. Ebben a melegben legjobban a hidegvíz kúrája. Blahánához. Rég számítottunk rá — s íme megjött. A diva ha elővásná, nem válnék egészségre, mert erősen kellene nevetnie a kínai cüvekes poézisen. De mégis álljuk meg, hogy ne közöljünk valamit az „ódából”, íme:

„Szemeidnek kacsintása,
Olyan, mint a forró kása.
Hangszálad egy rezgése
Ráil a vajás kenyérre.

Jere, jere hozzánk sokszor,
Ugy sem kell illatos bocsor (!)
Dalaidnak vad zugása
Fenyő rigók lágy bugása.

Hallad kebled fuvallatát,
Hinted a dal csillagzatát,
Mi téged nem felejtünk el,
Szived árja van bennünkkel.”

No ezzel csakugyan meg lenne nyerve Blaháné! Egyébiránt mulattatására meglehetné, hogy az egész 20 szakkból álló verset leírja szép illatos papirosra s „szíve árjának vad zugása és keble fuvallatának hallatása” képen küldje neki. Ez is a borszéki fürdő „vadregényessége” mellett bizonyítana. Tiszteletjüket az otthonvalókat!

K. P. Gy.-Szt.-Miklós. Csak megrövidítve adhatjuk.

Fürdői idyll. Emancipált nő. Nem vehettük ki leveléből, hogy mennyit kell belőle komoly számba venni, vagy hol kell rajta nevetni. Azért becses levelét „kitettük” a Székelyföld — papirkosarába. Még ha nevét aláírta volna, talán megértették benne — a viccet, de így csak annyit értünk, hogy vannak asszonyok, kik az urakkal a pataokban együtt fürdenek; ezt pedig nem érdemes „kinyomtatni”.

A és a² uraknak. Az ügy már többször meglett vitatva s további polemikának tért nem nem engedünk. A másik két közleményt köszönjük. Jöni fog.

A szebeni kis lutri.

H u z á s a u g u s t u s 8 - á n .

61. 28. 23. 14. 33.

Piaczi árak		Kézdi-Vásárhely		Csik-Szereda		Gy.-Szt.-Miklós	
		aug. 15.		aug. 14.		aug. 4.	
		frt kr		frt kr		frt kr	
Héctoriter	Buza) tiszta	6	40	6	50	7	—
	) elegy	5	—	—	—	—	—
	Rozs) tiszta	4	40	4	50	5	—
	) elegy	—	—	—	—	—	—
	Árpa) tiszta	3	20	4	—	4	50
	) elegy	—	—	—	—	—	—
	Zab	2	65	2	90	2	57
	Törökbuza . . .	5	—	5	30	5	50
	Kása) köles	10	—	10	—	11	—
	) árpa	30	—	—	—	9	—
Kilógr.	Borsó	6	—	5	—	—	—
	Lencse	10	—	—	—	—	—
	Fuszulyka . . .	6	—	7	—	—	—
	Lenmag	—	—	10	—	—	—
	Kendermag . . .	—	—	—	—	—	—
	Bükköny	—	—	—	—	—	—
	Pityóka	1	40	1	50	1	50
	Marhahus . . .	—	40	—	36	—	40
	Disznóhus . . .	—	44	—	40	—	56
	Juh-hus	—	28	—	28	—	36
Darab	Szalona	—	80	—	80	—	80
	Fagygyu	—	32	—	—	—	48
	Malacz	—	—	1	80	1	50
	Lud	1	—	—	—	—	—
	Bárány) fejtér	—	—	—	—	—	—
	) feketé	—	—	—	—	—	—
	Egy pár csirke .	—	60	—	65	—	60
	10 tojás	—	15	—	20	—	20

Hivatalos árnyalamok a budapesti áru- és értéktőzsdén.
augusztus 14-én.

Magyar aranyjáradék 119.75
Magyar vasúti kölcsön 113.75
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs. 91.50
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs. 114. —
M. keleti vasúti államköt. évi 1876 98.50
Magyar földtehermentesítési kötvény 100.50
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal 98.50
Temes-bánati földteherm. kötvény 99. —
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal 97.50
Erdélyi földtehermentesítési kötvény 99.25
Magyar szőlődezmaváltási kötvény 98. —
Magyar nyeremény-sorsjegye kölcsön 98. —
Tiszasszabályozási és szegedi sorsjegy 115. —
Osztrák járadék papirban 110. —
Osztrák járadék aranyban 78.75
1860. államsorsjegyek 79.25

Osztrák-magyar bankrészvény . . . 135.25
Magyar hitelbank-részvény 835. —
Osztrák hitelintézet-részvény . . . 295.75
Cs. és kir. arany 5.66
20 frankos arany 9.48
Német birodalmi márka 58.45
London (2 havi váltókért) 119.95
Magyar papíráradék 87.10

Felolós szerkesztők:

T. Nagy Imre, Dr. Kádbéő Ferencz,
Ifj. Debay János.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Hirdetés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget értesíteni, hogy a Nuridsán ur szomszédságában levő Beke-házban

kenyérsütő és fehérneműmosó intézetet

állítottam. Mindkét irányban Debreczenben, N.-Váradon, Kolozsvártt és Előpatakon nagy pártfogás- és elismerésben részesültem, mit itt kiérdemelni főtörökvésem leend. Pártfogás és megrendelésekért hálás munkával szavatol. Csik-Szeredában, 1883. augusztus 12-én

1—3

Bercz Nina.

Polg. sz. 498.—1883.

Hirdetmény.

Lázár Menyhért ügyvéd, kinevezett ügygondnok által Gyergyó-Ditró község birtokosai ellen közösen használt erdők s legelők arányosítása iránt beadott kereset tárgyalása Gyergyó-Ditró község házában 1883. szeptember hava 28-án délelőtt 9 órakor fog megtartatni; mire az érdekelt birtokosok a törvénybe foglalt jogi következmények terhe alatt megjelenni felhivatnak.

A keresetet a felek a községi előljáróságnál és ezen kir. törvényszéknél megtekinthetik.

A kir. törvényszék üléséből, Csik-Szereda, 1883. június 30.

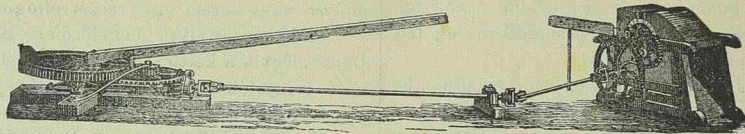
Gál Elek, Bokross Endre,
h. elnök. h. jegyző.

Egy három járgányu, kevésbé használt, lovas

cséplőgép

jutányos áron eladó. Bővebben értekezhetni Cseh József tulajdonosnál Nyujtódon.

2—3

WASS és RIEMER.

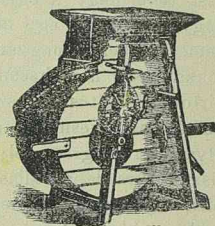
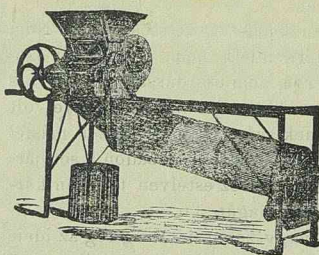
GAZDASÁGI GÉPEK

és

TÜZI FECSKENDŐK

GYÁRI RAKTÁRA

SZÉKELY-UDVARHELYT.

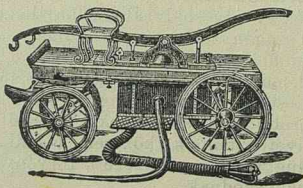
Ajánlják a cséplési időnyre RÉSZLETFIZETÉS mellett:
1 kézi cséplőgép teljesen felszerelve . . . 90 frttól 120 frtig.
1 két ló erejű cséplőgép fekvő járgánnyal . . . 210 frttól 240 frtig.
1 " " " " " kézi
 hajtásra is alkalmazható 230 frttól 280 frtig.
1 „ erejű cséplőgép (szíjhajtásra) 300 frttól 360 frtig.
1 Baker-rosta 3 nagyságban 55 frttól 80 frtig.
1 konkolyválasztó (trieur) 80 frttól 180 frtig.
1 szecskavágó kézihajtásra 2 hosszúságra . . . 36 frttól 50 frtig.
1 " " " " " nagyobb 4 hosszúságra . . . 55 frttól 80 frtig.
1 kukoriczamorzsoló 30 frttól 50 frtig.
1 répvágó 28 frttól 60 frtig.

Gőzcséplők és malmok, ugyisint minden nagyobb gazdasági gépekre rendelményeket a legelőnyösebb feltételek mellett elfogadunk.

Továbbá nagyválasztéku TŰZIFECSKENDŐ raktárunkból:

1 mankos fecskendő 15 frttól 30 frtig.
1 taliga 80 frttól 200 frtig.
1 kis községi fecskendő 180 frttól 300 frtig.
1 nagy községi fecskendő 240 frttól 380 frtig.
1 nagy négykerekű fecskendő 300 frttól 600 frtig.

Legjobb honi gyártmány 5 évi jótállás mellett.

Midőn jelen hirdetésünket különösen a t. gazdaközönség és a községi előljáróságoknak becses figyelmébe ajánljuk, kérjük szíves megbízásukat.

Kiváló tisztelettel

WASS és RIEMER

Ny. Szabó Albert gyorssajtóján Kézdi-Vásárhelyt.